Oro blanco

Títol original: *The County (Héraðið)* **Direcció i guió:** Grímur Hákonarson **Països:** Islàndia, Dinamarca, Alemanya, França **Durada:** 90 min **Any:** 2019 **Gènere:** Drama, vida rural **Interpretació:** Arndís Hrönn Egilsdóttir, Sigurdur Sigurjónsson, Sveinn Ólafur Gunnarsson, Hannes Óli Ágústsson, Hinrik Ólafsson, Edda Björg Eyjólfsdóttir **Fotografia:** Mart Taniel **Distribuïdora:** Karma Films **Estrena a Espanya:** 26/6/2020
No recomanada per a menors de 7 anys i distintiu especialment recomanada per al foment de la igualtat de gènere
Doblada en espanyol i versió original subtitulada en espanyol

SINOPSI

L'Inga, una agricultora de mitjana edat, es rebel·la contra la poderosa cooperativa local. Intenta sumar suports entre els altres agricultors del lloc per denunciar la corrupció de la cooperativa, però es troba amb una sòlida resistència que l'obliga a desafiar la relació de dependència i lleialtat que vincula la comunitat amb el monopoli. L'Inga haurà d'utilitzar tots els seus recursos i tota la seva astúcia per desempallegar-se del control de la cooperativa i aconseguir viure d'acord amb els seus principis. (FilmAffinity)

CRÍTICA

'Oro blanco': llet islandesa

El director islandès Grímur Hákonarson mostra com una pagesa lletera acaba defensant els seus drets enfrontant-se a la corrupta cooperativa local

El director islandès Grímur Hákonarson sembla molt interessat en un tipus de temàtiques i personatges, els que descriuen la vida rural del seu país. Així va ser en la llorejada *Rams (El valle de los carneros)*, centrada en dos germans pastors que fa molts anys que no es parlen però han d'unir forces per salvar els seus ramats. I així és a ***Oro blanco***, aquest cop amb protagonisme femení, ja que gira al voltant d'una agricultora lletera que, després de perdre el seu marit en un accident, acaba defensant els seus drets enfrontant-se a la corrupta cooperativa local.

Oro blanco és un retrat molt individualitzat d'un personatge femení fort, que s'enfronta als més poderosos i intenta unir tots els agricultors descontents, alhora que lluita amb tots els mitjans possibles per sortir de la situació crítica en què es troba la seva vida personal i laboral. En el fons, és un cant a l'esforç individual davant la desunió del col·lectiu per por de les represàlies.

Com ja passava a *El valle de los carneros*, ***Oro blanco*** tendeix gairebé sempre a un humor bastant peculiar -la islandesa és una cinematogràfica hieràtica i subtil, molt particular- tot i tractar un tema convincentment seriós de corrupció i explotació.

És el retrat d'una comunitat dispar. És una comèdia agredolça, però que gairebé mai acaba decantant-se per la vena dramàtica. És amable i a estones incisiva. Guarda imatges curioses com la de l'Inga regant literalment de llet les instal·lacions de la cooperativa. Pur or blanc.

Quim Casas – elperiodico.com